

LZANY (1) ai

N sg m łzány.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (błędnie zam. łziany).

Przymiotnik od „łza”: oblany, skropiony, przepojony łzami:

*Wyrażenie: »łzany plac« = miejsce płaczu ludu izraelskiego, hebr. Bokim: á on [Anjoł] chcąc áby fię ich [ludu] ielźcze więcej fkupiło: puścił fię z Gálgále ná iedno mieyfce ktore Lzanyplác [*locus flentium Vulg Iudic 2/1*] zwane ieft: j tam im tákie kazanie vcźjnił. *SkarŻyw 557.**

Cf ŁZAWY, ŁZI, [LZIANY]